

ærede Ordfører for Venstre tør jo tro paa, at det vil lykkes at gennemføre en Toldlov i indeværende Samling. Vi kan derfor være nogenlunde sikre paa, at denne Lovs Gyldighed bliver mindst 1 Aar, og jeg gaar ud fra, at hvis den nuværende Regering til den Tid har Ansvar og Magten og Æren her i Riget, vil den komme og forklare Rigsdagen Nødvendigheden af at forny denne Lov en Gang til. Og dermed er vi inde paa en cirkulerende Fornyelse af Loven. Men enten en Lov skal fornyes flere Gange, eller den gælder stadigt, bliver Resultatet dog det samme: at det bliver en virkelig permanent Lovgivning, som altsaa paalægger Befolkningen nye Afgifter i indirekte Skatter, Afgifter, der efter de Beregninger, der er foretaget, angives til en 7—8 Mill. Kr.

Socialdemokratiet kan med dets Beskatningssynspunkter ikke føle sig tilfredsstillt ved en saadan særlig indirekte Beskatning, og vi kan ikke slaa os til Taals med det, som man synes i Venstrækredse at slaa sig til Taals med, nemlig at man kan give den Betegnelsen Luksusbeskatning. Det er aabenbart Broen, som skal føre fra Venstres gamle Frihandels- og Ikke-Toldpaalægspolitik til en Politik, som giver Staten meget betydelige Indtægter gennem Skatter paa Forbrugsgenstande. Det er aabenbart den Bro, der skal føre Venstre over, dette, at der er Tale om Luksusvarer. Ja, men er det nu Luksusvarer? Det vilde være muligt for mig at gennemgaa adskillige af de Varer, der omhandles her, og stille et vistnok meget generende Spørgsmaal til Regeringen og Regeringspartierne om deres Mening om, hvorvidt det var Luksus eller ej. Jeg skal imidlertid ikke gaa i Detailler, men blot fastslaa, at Begrebet Luksus er i den Grad ubestemt og flydende, at man endogsaa har set, at Regeringen har maattet forandre paa de Satser, der var sat, og paa de Varer, der var inddraget under den første Luksusskattelov. Dette med, at det altid blot er Luksusskatter, der er Tale om, synes jeg derfor dækker overordentlig daarligt over den Kendsgerning, at man gaar over til at tage Statens Indtægter gennem en indirekte Beskatning, gennem en Skat paa Forbrugsvarer. Jeg husker fra en tidligere Skattedebat her i Tinget, at jeg tillod mig at nævne noget om Begrebet Luksusskatter, og jeg gjorde den Gang opmærksom paa den Forandring i Terminologien, som man mødte fra Venstres Side, naar man talte om de Varer,

der kunde lægges Forbrugsskat paa. Snart talte man om Luksusforbrug, snart om unødvendigt Forbrug, snart om ikke nødvendigt Forbrug. Man forandrede sine Udtryk og naaede i Virkeligheden efterhaanden over til, at man kunde lægge Skatten omtrent paa alt. Naar man nemlig er inde paa noget, der hedder ikke nødvendigt Forbrug, er vi jo i Virkeligheden meget langt nede i Forbrugsskalaen. Jeg har det Indtryk, at det Lovforslag, der foreligger for Landstinget i Dag, er et nyt Bevis paa, at man fra Venstres Side gaar stærkere og stærkere i Retning af at lægge Skatterne paa Befolkningens Forbrug i Stedet for at tage af Indtægter og Formue og ad andre direkte Skatteveje. Jeg er slet ikke som den ærede Ordfører for Venstre glad for de Retningslinier, som fremlyser af en saadan forandret Skattepolitik fra Venstres Side. Jeg kan ikke se, at dette, at man bruger Værditolden paa Omraader, hvor man maaske tidligere har brugt Vægttold, hvor rimeligt og naturligt det end kan være at foretage denne Forandring, paa nogen som helst Maade dækker over den Kendsgerning, at man i Virkeligheden bruger baade det gamle System med Vægttold og det nye System med Værditold til at forøge Skatterne paa Befolkningens Forbrug.

Den ærede Ordfører for Venstre sagde, at det var nødvendigt at vedtage saadanne Love, fordi der var Veksler, som Regeringen havde udstedt under Krigen, der nu skulde indfries. Den ærede Ordfører sagde ganske vist ogsaa, at der var ingen Grund til her i Tinget at komme ind paa en storpolitisk Diskussion, den havde været ført i Folketinget. Det sidste kan jeg for saa vidt godt give den ærede Ordfører Ret i; den er sikkert i saa frisk Minde baade hos Landstingets Medlemmer og hos den højtærede Finansminister, at det er unødvendigt her at gentage de Momenter, der blev fremført i den omtalte Diskussion. Men jeg forstod ærlig talt ikke, hvad den ærede Ordfører mente med, at denne Skattelov var nødvendig for at dække Veksler, som Regeringen havde udstedt under Krigen. Jeg tænker mig, at den ærede Ordfører dermed tænkte paa den tidligere Regering, og jeg kunde ønske en Forklaring paa, at det er nødvendigt for *denne* Regering — hvis økonomiske Styre jo godt kan underkastes en nærmere Drøftelse, hvis det er nødvendigt — i dette Øjeblik, 2 Aar efter at den er kommet til Magten, 2 Aar efter at den skulde være begyndt at reformere Landet efter al den Ulykke, der var kom-